



Ramazan, mjesec odgoja tijela i duše (Meka)

Hatib: dr. Usama ibn Abdullah Hajjat

29. šaban 1446. godine po Hidžri / 28. februar 2025.

Hvala Allahu, Plemenitom i Darežljivom, Koji daruje u obilju i Praiskonskom Dobročinitelju. Hvalim Ga, slavljen neka je On, Koji je ovaj ummet, zajednicu, počastio postom mjeseca ramazana. Svjedočim da nema boga osim Allaha, jedinog, Koji nema sudruga. Svjedočim da je naš prvak i vjerovjesnik Muhammed Allahov rob i poslanik, najbolji čovjek koji je obavljao namaz, postio i činio ibadet Milostivom i Samilosnom Gospodaru. Allahu, blagoslovi, smiluj se i spasi svog roba i poslanika Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, njegovu porodicu, ashabe i sve koji ih slijede do Sudnjeg dana.

Bojte se Allaha, o ljudi, i sjetite se da ćete se sresti s Njim i stajati pred Njim. Sretan je onaj koji se za ovaj trenutak pripremio, uzeo svoju poputninu i opskrbio se najboljom opskrbom, slijedeći sve puteve prema Allahu, svaku riječ i djelo koji ga približavaju Njemu. "O vjernici, Allaha se bojte, i neka svaki čovjek gleda šta je za sutra pripremio i Allaha se bojte jer On dobro zna šta radite." (El-Hašr, 18)

O muslimani! Ljepota i veličanstvenost prilike povezani su s lijepim dočekom i potpunom srećom zbog nje. Jedna od najljepših i najsvetijih prilika u životu muslimana jeste ovaj blagoslovljeni mjesec ramazan, kojim je Allah počastio ummet, učinivši njegov post, noćni namaz i natjecanje u dobrim djelima u njemu jednim od najuzvišenijih vrata Dženneta, Kuće mira, i jednim od najvažnijih razloga za postizanje Njegovog zadovoljstva, oprosta i milosti. Stoga, jedino što priliči razumnim ljudima, kada nastupi ovaj veliki mjesec, jeste da ga dočekaju i ugoste na najbolji način, da "zasuču" rukave i marljivo rade, natječući se u dobrim djelima, i donesu čvrstu odluku da će iskoristiti ovu priliku, povinovati se istini i slijediti put odabranih Allahovih robova, slijedeći najbolje Allahovo stvorenje, Muhammeda, sina





Abdullahovog, sallallahu alejhi ve sellem, u postu, noćnom namazu i svim ostalim oblicima pobožnosti, u iskrenosti i traženju Njegovog zadovoljstva.

O vjernici! Koristi posta i njegove prekrasne učinke teško je pobrojati, ali jedan učinak jasno se ističe, a on je obuzdavanje jezika, njegovo upravljanje i pročišćavanje od ružnih riječi i govora, kako bi se postiglo svojstvo potpunog vjernika o kojem je obavijestio Poslanik upute, sallallahu alejhi ve sellem, rekavši: "Vjernik nije onaj koji kleveta, proklinje, govori ružno ili nepristojno." (Ahmed, Musned, Tirmizi, Sunen, s ispravnim lancem prenosilaca.)

Ovaj odgojni učinak jedna je od najvažnijih stvari kojima se treba posvetiti pažnja i na koju se treba usmjeriti fokus, uz maksimalnu opreznost i brigu. To je zadaća razboritih, navika razumnih i put oštroumnih. Jer, opasnosti i štete koje jezik može prouzrokovati nešto su čega se treba bojati i čije posljedice valja izbjegavati. Jezik može uzrokovati velike probleme, izazvati opasnost, širiti nered, učvrstiti bolesti, te otežati pronalazak lijeka. Oporavak može biti usporen, a nada za ozdravljenje nakon toga može izbljedjeti. Dovoljno vam je, o ljudi, da razmislite o riječima Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, upućenim Muazu ibn Džebel, radijallahu anhu, kada ga je začuđeno upitao: "Hoćemo li biti odgovorni za ono što govorimo?", na što je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, odgovorio: "Majka te izgubila, o Muaze! Zar će ljudi biti bačeni u Vatru s licima nadolje okrenutim", ili je rekao: "s nosevima nadolje okrenutim i zbog čega drugog nego zbog onoga što su požnjeli njihovi jezici!" (Ahmed, Ebu Davud i Tirmizi, s dobrim lancem prenosilaca)

Za muslimana postača, koji teži Allahovom zadovoljstvu, s nadom u ispunjenje Allahovog obećanja, koje je preneseno u riječima Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, u hadisu koji bilježe Buhari i Muslim u svojim Sahihima: "Ko isposti ramazan, vjerujući u Allaha i nadajući se Njegovoj nagradi, bit će mu oprošteni prethodni grijesi", obaveza je da stalno ima na umu da je vrijeđanje muslimana grijeh (fusuk), kao što potvrđuje vjerodostojan hadis istinoljubivog i povjerljivog, sallallahu alejhi ve sellem. Ovaj grijeh predstavlja odstupanje od Allahovih naredbi i prelazak Njegovih granica, gdje čovjek sebi nanosi očitu nepravdu, time što smanjuje svoj





iman kada se prepušta uvredama, psovka i neprimjerenim riječima, a to mu nije dozvoljeno niti mu priliči. Istovremeno se tim činom narušavaju i prava bratstva, koje je Allah blagoslovio, i po njemu oslovio vjernike: "Vjernici su samo braća" (El-Hudžurat, 10), te se upućuje jasno upozorenje svakome ko pokuša umanjiti ovo bratstvo, narušiti njegov sklad ili oslabiti njegove veze.

Također, musliman treba imati na umu da je "prljanje" jezika ovim zlom, tokom posta, još ružnije, veće je zlo i strože je zabranjeno. Stoga je plemeniti Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, upozorio na to rekavši: "Post je štit, pa kada neko od vas posti, neka ne govori ružno, niti se svađa. Ako ga neko uvrijedi ili nasrne na njega, neka kaže: 'Ja postim.'" (Buhari i Muslim)

Musliman postač treba podsjećati sebe na ovu uputu kako bi suzbijao bujanje zla u sebi, ali i podsjećati svoga brata, ne bi li ga dotakla Allahova milost i odvrtila od loših namjera te ga zaustavila u činjenju nepravde. U ovoj uzvišenoj Poslanikovo poruci nalazi se podsticaj na obuzdavanje duše: sputati je od uzvrćanja zlim jezikom, zauzdati jezik da se ne sroza u ponor neznanja, gluposti i prepirke, koji vode neprijateljstvu, mržnji i kvarenju međuljudskih odnosa, u mjeri koja nema premca.

Post je također velika prilika za navikavanje na samodisciplinu i čuvanje jezika od ružnih riječi. Ovaj vid samoodgoja (čišćenja duše) musliman treba primjenjivati na sebi tokom dana i noći ovog mjeseca, te podsticati svoju braću da to isto čine, postupajući prema njima blago i nenametljivo, kako bi im to postalo dokaz i opskrba za dane koji dolaze, te jasan znak da je post postigao svoj cilj u ostvarivanju bogobožnosti. Jer, post je jedan od najvećih uzroka bogobožnosti, kao što nas je Allah, Uzvišeni, obavijestio rekavši: "O vi koji vjerujete, propisuje vam se post kao što je bio propisan i onima prije vas, da biste se grijeha klonili (da biste bili bogobožni)" (El-Bekara, 183).

Post je, kako neki učenjaci kažu, "najbolji put do postizanja ove svrhe, koja donosi sreću čovjeku u njegovoj vjeri, njegovom dunjaluku, ovom svijetu, i ahiretu, onom svijetu, jer se postač približava Allahu napuštanjem požuda, stavljajući ljubav prema svome Gospodaru iznad ljubavi prema sebi, i stoga je Allah izdvojio post od ostalih





djela i pripisao ga Sebi, kao što je navedeno u vjerodostojnom hadisu koji su prenijeli Buhari i Muslim, a tekst je Buharijev, od Ebu Hurejre, radijallahu anhu, da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "Allah je rekao: "Svako djelo sina Ademovog pripada njemu, osim posta – on je Moj, i Ja za njega nagrađujem."

Uzvišeni kaže: "U mjesecu ramazanu počelo je objavljivanje Kur'ana, koji je putokaz ljudima i jasan dokaz Pravoga puta i razlikovanja dobra od zla. Ko od vas u tom mjesecu bude kod kuće, neka ga u postu provede, a ko se razboli ili se na putu zadesi, neka isti broj dana naposti – Allah želi da vam olakša, a ne da poteškoće imate – da određeni broj dana ispunite, i da Allaha veličate zato što vam je ukazao na Pravi put, i da zahvalni budete." (El-Bekara, 185)

O vjernici! Post budi u postaču skrivene emocije dobrote i sposobnosti za savršenstvo, te ga usmjerava ka putu na kojem njegova duša sklona zlu postaje krotka, gdje se sputavaju loše osobine, manifestacije grijeha i poticaji poroka. On ne viče, ne vrijeđa, ne raspravlja, čak i ako mu je nanesena šteta, ili ako je povrijeđen ili mu je učinjena nepravda. Post također podstiče strpljenje, snagu volje i žrtvovanje radi ispunjenja obaveza, kao i saosjećanje i solidarnost s potrebnima. Sve ove pohvalne osobine temelj su posta, a njegovo oslanjanje na njih čini ga središnjom tačkom čišćenja i uzdizanja duše.

Post u kome se zanemaruju ove vrline umnogome se udaljava od uzvišenog cilja pročišćenja i postaje mehanički čin, ritual bez duhovne suštine, koji ne vodi krajnjem cilju, niti ima utjecaja na moralno usavršavanje.

Dvije radosti, kojima nas je obradovao Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, u hadisu: "Postač ima dvije radosti: radost prilikom iftara i radost kada sretne svoga Gospodara", rezultat su truda, upornosti, borbe sa samim sobom, radi izvršenja ove vjerske dužnosti, kao i ispunjenja obaveza i uzvišenih ciljeva koje post nalaže. Također, rezultat su izbjegavanja grešaka i opasnosti skretanja u onome što se vezuje za post.





Bojte se Allaha, o ljudi, došao vam je ramazan, mjesec blagoslova i oprosta, oslobođanja od Vatre, spominjanja Allaha, učenja Njegove Knjige, milostinje i dobrih djela. Allah vas obasipa Svojom milošću, spušta Svoje blagoslove, prima vaše dove i vidi vaše nadmetanje u dobrim djelima, ponosi se vama pred Svojim melekima. Sretan je onaj ko je odlučan da iskoristi ovaj mjesec, a gubitnik je onaj ko doživi ramazan, a ne budu mu oprošteni grijesi.

O ti koji tražiš dobro, priđi, a ti koji pozivaš zlu, udalji se!

Uvijek se sjećajte da vam je Allah naredio da donosite salavate i selame na najboljeg od ljudi, rekavši u najistinitijem govoru i najljepšim riječima: "Allah i meleki Njegovi blagosilju Vjerovjesnika. O vjernici, blagosiljajte ga i vi i šaljite mu pozdrav!" (El-Ahzab, 56)

